

Frajir še mi žeňi

$\text{♩} = 180$

Fra - jir še mi že - ňi, na vo - ľu mu
naj be - re ko - ho chce, ja še ľe - o -

da - vam,
da - vam. žul - te l'is - ce v je - še - ňi,

už še mi fra - jir že - ňi, v so - bo - tu ve -

še - l'e, ka - ma - rat - ku be - re.

2. Žaden človek ňezna, aňi ňerozumi,
za ktorim šuhajem mojo šerco bludi.
[:Ruža trojaka, ňemilujže vojaka,
vojak narukuje, dzivče pobanuje.:]

3. Ņebudzem banovac, ſekazala mi mac,
že ešče krajſeho frajira budzem mac.:]
[:Žulte l'isce v jeſeňi, už ſe mi frajir žeňi,
v sobotu veſel'e, kamaratku bere.:]

4. Ožeň ſe bet'aru, ta i ja ſe odam,
vera ja ci ňigda svoju lasku ňedam.
[:Žulte l'isce v jeſeňi, už ſe mi frajir žeňi,
v sobotu veſel'e, kamaratku bere.:]